

[Kulturministeren]

optaget af at fastholde, at vi var kontrahenter, og at vi var i den situation, at vi havde bestilt en ydelse, som vi havde ganske nøje overblik over, og at vi ville have indsigt i, hvad vi betalte for hvilken ydelse.

Der var alene tale om et kontraktforhold om produktion af nationalbibliografien. I de forhandlinger, vi har været igennem, har det været et ønske for os at fastholde sikkerheden og kvaliteten vejet op mod den pris, som vi ønskede produktet til.

Vi har undervejs fået professionel ekspertisevejledning fra Statens Bibliotekstjeneste, og jeg kan godt sige til det høje Ting, at der har været overvejet mange modeller; en overgang var der også tale om en rent privat model, som ikke kunne blive til noget, fordi der ikke dengang kunne samles tilstrækkelig kapital, og vi måtte selvfølgelig fra Kulturministeriets side tage nogle forbehold med hensyn til den sikkerhed, som måtte ligge bag.

Vi har lagt megen vægt på, at der ikke blev et stop i produktionen, så man vedholdende kunne tilføre databasen nye oplysninger til betjening af vore kommunale biblioteker, centralbibliotekerne og forskningsbibliotekerne.

Der har også været overvejet den rent statslige løsning, som både hr. Helge Mortensen og hr. Duetoft spurgte efter. Det kom ikke til en endelig afgørelse af, hvor kostbar en statslig løsning ville blive, men det var med til det sidste, at vi overvejede selv at være med til at løse opgaven. Det, der i sidste omgang fik os til at standse op, var selvfølgelig en vis uro over en øget statslig investering, for vi havde ikke nogen lyst til at foretage en større investering, hvis opgaven kunne løses på anden vis.

Vi er overbeviste om, at der er tale om en forenkling og rationalisering. Vi har en nationalbibliografisk opgave, og vi har en kommunal opgave, men vi har også en overlapning, og den fælles del har vi skønnet at vi løste bedst i samarbejde med de samarbejdspartnere, vi nu har tegnet kontrakt med.

Det nye selskab kommer til at hedde Dansk Bibliotekscenter; navnet er lavet om inden for de sidste dage.

Kim Behnke (FP):

Kulturministeren glemte at svare på simple spørgsmål.

Jeg forstod på kulturministeren, at det var meget væsentligt, at der var sikkerhed i det nye selskab for, at der ikke kom stop i produktionen.

Jeg kan oplyse over for kulturministeren, at Fremskridtspartiet netop oplevede, at det tidligere offentlige selskab Bibliotekscentralen A/S i flere uger var lukket, og at det ikke kunne lade sig gøre at få ISBN-nummer tildelt, når man ringede dertil. Alle produktioner var simpelt hen gået i stå. Det var den sikkerhed, som et offentligt selskab var i stand til at præstere.

Hvad er så ændringen? Kommunernes Landsforening er stadig med. Jeg ved godt, at Kommunernes Landsforening ikke er så glad for, at man siger, at den havde noget med det tidligere selskab at gøre, men ikke desto mindre var det folk udpeget af Kommunernes Landsforening, der sad i ledelsen, osv. Københavns Kommune er kommet med og skal så nu udgøre sikkerheden for, at vi ikke kommer i en lignende situation igen, eller – og det ville være interessant – er det, fordi vi har fået et privat selskab, nemlig Gyldendal, med, at man nu tror, man kan være helt sikker på, at der ikke kommer stop i produktionen? For hvis det er argumentet, bider de fleste ordføreres argumentation sig selv i halen. Vi har ikke fået svar på, hvad det er, der får ministeren til at tro, at det ny selskab ikke kommer i samme situation som det gamle.

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

Jeg skal lige besvare et par af de konkrete spørgsmål.

Når jeg talte om sikkerhed i forhandlingsperioden, talte jeg om registreringsikkerhed, og der blev uopholdeligt foretaget registrering, men der blev ikke givet meddelelser ud af huset. Databasen var i funktion undervejs; i visse forhandlingsfaser kunne man have frygtet, at der ville komme et stop; men det er vel ikke meningen, at vi i detaljer skal gå forhandlingsforløbet igennem.

Spørgsmålet om sikkerhed mener jeg at have svaret på, nemlig at kombinationen mellem KL, Københavns Kommune og det private selskab efter vores bedste overbevisning er i stand til at give os den sikkerhed, vi har brug for. Vi har skønnet, at der ikke ved andre løsninger ville være driftsbesparelser; det spurgte hr. Michael Kock om i det første indlæg. Vi har fået